

[Wilhelm.]

røber ikke for meget ved at sige, at vi tværtimod vil støtte den tendens. Dækningsafgiften er jo ikke nogen frivillig kommunalsag; der er loftet ved den ene procent, og det er noget, som kraftigt forhindrer kommuner som København og Århus, store byer i det hele taget, som har et betydeligt antal forretningsejendomme, i overhovedet at tage en skat fra denne del af deres beboere, som står i noget som helst rimeligt forhold til, hvad de pådrager kommunen af udgifter til serviceydelser og ting og sager.

Vi vil altså gå imod lovforslaget om ophævelse af dækningsafgiften og tværtimod støtte enhver tendens i retning af, at kommunerne får mere kommunalt selvstyre med hensyn til at gå ud over den ene procent i dækningsafgift.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Pedersen) (V):

Lovforslaget om produktionsjords fritagelse for amtstueskat er ret identisk med det forslag, vi fremsatte i sidste samling, og jeg vil derfor henvise til min ordførertale dér.

Der er dog en ændring, idet overgangsbestemmelserne nu er, at man simpelt hen går over til den nye form. Sidste år havde vi jo et år tilbage, hvorfor det ville være rimeligt ligesom at dele tingene op. Den baggrund mangler i år.

I lovforslaget fastholder vi beskatning af de arealer, hvorpå landbrugets driftsbygninger og beboelsesbygninger ligger, og ligeledes af have og det, man kalder de værdier, der ligger omkring gårdene.

Da det nok på nuværende tidspunkt vil være vanskeligt at få disse arealer udskilt til den kommende vurdering, kan det blive nødvendigt at finde en beregningsform, hvorefter beskatningen i første periode kan finde sted, men det må jo være noget, vi skal se på i udvalget.

I lovforslaget henvises også til lovforslaget om ophævelse af dækningsafgift for private erhvervsjendommers forskelsværdi. Jeg har hørt mange, der bare har sagt dækningsafgift. Nu skal man jo lægge mærke til, at der er en forskel på, om det er dækningsafgift som sådan eller det er dækningsafgiften af forskelsværdien af ejendomsværdien. Disse dækningsafgifter er en særskat på produktionen i lighed med grundskatterne. Man kan forstå, hvis der er visse kommuner, der ønsker at bibeholde disse for dog at få en direkte skatteindtægt af virksom-

hederne, men det vedkommer egentlig ikke virksomhederne som produktionssteder, idet virksomhederne jo skulle producere uafhængigt af, hvor de var anbragt her i landet.

Der blev spurgt om beløbsstørrelsen. Hvis mine oplysninger er rigtige, skulle det være ca. 135 mill. kr.

Venstre er dog ikke blind for, at en del større byer her i landet har specielle problemer. Jeg mener bare ikke, at de vedkommer det principielle her, at man skal belaste produktionen med skatter, der forringer konkurrenceevnen. Det må være andre steder, man skal løse disse problemer. Det er nemlig fælles for de to foreliggende forslag, at vi med dem ønsker at billiggøre produktionen, idet en hvilken som helst særskat, der hviler på en produktion, vil være med til at fordyre den og vanskeliggøre konkurrencen. Man taler så meget om, at det vil komme til at hvile på andre skuldre, men man skulle måske se mere på, at vi ved at gøre vore virksomheder konkurrencedygtige vil være med til at skaffe arbejde, som vil gavne de samme skuldre, som man her taler om det vil komme til at hvile på.

En anden ting synes jeg også at de fleste elegant har sprunget over, og det er, at efter 16. almindelige vurdering vil man komme ind i en ganske ny situation med hensyn til disse skatter. Nu kan vi komme tilbage til, at der foregår andre forhandlinger om disse, men jeg vil dog i den forbindelse ikke undlade at nævne, at de skatter, vi ønsker at fjerne, vender den tunge ende nedad, idet de jo kun har fuld virkning, hvor ingen indkomst findes.

Til hr. Hagen Hagensen vil jeg sige, at det er rigtigt nok, at vi har lov til at skubbe et dårligt år videre frem, men hvis der nu kommer to eller tre dårlige år, så er det ikke meget bevendt for de folk, der har de dårlige indkomster.

Jeg har i øvrigt en fornemmelse af, at grundskatternes asociale virkning åbenbarer sig mere og mere for socialdemokratiet, og det ville da glæde mig, om den forståelse ville give lovforslagene en forholdsvis lettere gang end den, der er givet udtryk for her i dag.

Jeg har nok hæftet mig ved indenrigsministerens ord om, at han ønsker at forhandle videre med de partier, som jo nu er i gang med en forhandling om hele problemet om amtsgrundskylden. Det er klart, at vi deltager i de forhandlinger og dér i første omgang vil føre de forhandlinger. Med hensyn til de produkti-